

γενήσεσθαι· καὶ εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἤκουσιν ὥστ' εὐθυδικία μὲν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ διεμαρτύρουν ὡς ὑπὲρ γνησίων ἅμα μὲν τὰ ψευδῆ, ἅμα δὲ τὰναντία οἷς αὐτοὶ ἔπραξαν· 44 οἷτινες πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα ἀπέγραψαν αὐτοὺς ὡς ὄντας τὸν μὲν Φιλοκτῆμονος τὸν δ' Ἐργαμένους, νῦν δὲ διαμεμαρτυρήκασιν Εὐκτῆμονος εἶναι. Καίτοι οὐδ' εἰ γνήσιοι ἦσαν, εἰσποίητοι δέ, ὡς οὔτοι ἔφασαν, οὐδ' οὕτως προσήκεν αὐτοὺς Εὐκτῆμονος εἶναι· ὁ γὰρ νόμος οὐκ ἐξ ἐπανιέναι, ἐὰν μὴ ὕδν <ἐγ>καταλίπη γνησίων. Ὡστε καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ ἔπραξαν ἀνάγκη τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ εἶναι. 45 Καὶ εἰ μὲν τότε διεπράξαντο μισθωθῆναι τοὺς οἴκους, οὐκ ἂν ἔτι ἦν τοῖσδε ἀμφισβητησαί· νῦν δὲ ἀποχειροτονησάντων τῶν δικαστῶν ὡς οὐδὲν αὐτοῖς προσήκον, οὐδὲ ἀμφισβητησαί τετολμήκασιν· ἀλλὰ πρὸς ὑπερβολὴν ἀναισχυντίας [προσ]μεμαρτυρήκασιν τούτους εἶναι κληρονόμους, οἷς ὑμεῖς ἀπεχειροτονήσατε.

46 Ἔτι δὲ καὶ τοῦ μάρτυρος αὐτοῦ σκέψασθε τὴν τόλμαν καὶ ἀναίδειαν, ὅστις εἶληχε μὲν αὐτῷ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐκτῆμονος ὡς οὔσης ἐπικλήρου, καὶ αὐτοῦ τοῦ κλήρου τοῦ Εὐκτῆμονος [πέμπτου] || <τοῦ> μέρους ὡς ἐπιδίκου ὄντος, μεμαρτύρηκε δ' Εὐκτῆμονος ὕδν εἶναι γνήσιον. Καίτοι πῶς οὔτος οὐ σαφῶς ἐξελέγχει αὐτὸς αὐτὸν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότα; Οὐ γὰρ δήπου γνησίου ὄντος ὑέος Εὐκτῆμονι ἐπικλῆρος ἂν ἦν ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ, οὐδὲ ὁ κληρὸς ἐπίδικος. Ὡς τοίνυν ἔλαχε ταύτας τὰς λήξεις, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὰς μαρτυρίας.

<Μαρτυρίαι>

47 Τοῦναντίον τοίνυν συμβέβηκεν ἢ ὡς ὁ νόμος γέγρα-